

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Nc/2/2015
Identifikačné číslo spisu: 6612210326
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:6612210326.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkýň 1/ T.P., bývajúcej v I. - C., D. O. XXX/X, 2/ T.. J. Y., bývajúcej v I. - C., D. O. XXX/XX, 3/ T. I., bývajúcej v I. - C., R. XX, zastúpených JUDr. Elenou Ľalíkovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Podbrezovská 34, proti žalovaným 1/ N. W., bývajúcej v I. - C., R. 21, 2/ Q. Y., bývajúcej v I. - C., L. XXX/XX, 3/ X. R., bývajúcej v X. X., U. XX, 4/ Slovenskej republike, za ktorú koná Slovenská správa ciest, investičná výstavba a správa ciest Banská Bystrica, so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého 32, 5/ T.. Milanovi W., bývajúcemu v Z. B. V., H. J. XXX/XX, 6/ T. W., bývajúcemu vo P. W., L. XX, 7/ T.. X. W., bývajúcemu vo P. W., Z. L. XXXX/XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 12 C 75/2012, o vylúčení sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 16 Co 75/2015, 16 Co 76/2015, 16 Co 77/2015, takto

rozhodol:

Sudcovia Krajského súdu v Banskej Bystrici Mgr. P. X., JUDr. N. V. a JUDr. H. T. n i e s ú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 16 Co 75/2015, 16 Co 76/2015, 16 Co 77/2015.

Odôvodnenie

V konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 16 Co 75/2015, 16 Co 76/2015, 16 Co 77/2015 oznámili sudcovia tohto súdu Mgr. P. X., Y. N. V. a Y. H. T., že vo vzťahu k právnej zástupkyňi žalobkýň boli opatrením č. 42 predsedu krajského súdu k Rozvrhu práce na rok 2012 z 9. mája 2012 Spr. 644/12 vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 16 Co 43/2012, v dôsledku námietky zaujatosti vznesenej zástupkyňou žalobkýň. Poukázali na tú skutočnosť, že sa cítili byť vo veci zaujatí, pretože žalobca (vo veci sp. zn. 16 Co 43/2012) prostredníctvom zástupkyne žalobkýň podal predsedovi krajského súdu podnet na podanie disciplinárneho návrhu voči všetkým členom senátu 16 Co pre závažné disciplinárne previnenie. Žalobca vo veci vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 16 Co 43/2012 mal uviesť, že podá ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky a že zvažuje podať aj trestné oznámenie pre spáchanie trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa.

Podpredseda Krajského súdu v Banskej Bystrici podľa § 15 ods. 1 O. s. p. predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie, keďže má za to, že na základe skutočností uvedených členmi senátu 16 Co nie je dôvod pochybovať o ich nezaujatosti. Uviedol, že aj keď boli vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej pod sp. zn. 16 Co 43/2012, kde žalobcu AUTO-TRADING, s.r.o., Banská Bystrica, zastupovala zástupkyňa žalobkyní, táto skutočnosť nie je s poukazom na ust. § 14 ods. 3 O.s.p. dôvodom pre ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania v inej veci, iných účastníkov konania. Voči členom senátu 16 Co návrh na začatie disciplinárneho konania zo strany predsedu krajského súdu podaný nebol a nemá ani vedomosť o tom, že by na členov senátu 16 Co bolo podané trestné oznámenie a bolo začaté trestné stíhanie voči niektorému z nich. Rovnako nemá vedomosť ani o tom, že by na Ústavný súd Slovenskej republiky bola podaná ústavná sťažnosť pre postup a rozhodnutie vo veci vedenej pod sp. zn. 16 Co 43/2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Banskej Bystrici (§ 16 ods. 1 O.s.p.) posudzoval opodstatnenosť tvrdení konajúcich sudcov senátu 16 Co z aspektu zákonných dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí.

Podľa § 14 ods. 1 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Súčasťou práva na súdnu ochranu (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, ďalej len ústava) je aj právo na to, aby vec prejednal a rozhodol nezávislý a nestranný sudca. Zároveň toto ústavne právo na súdnu ochranu na strane druhej zahŕňa aj právo na to, aby právna vec účastníka nebola odňatá zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 ústavy). Keďže inštitút vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi, vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí preto možno len výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť nezaujato a nestranne.

Aby sudca bol vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí musí tu existovať právne významný vzťah sudcu buď k veci (ak by sudca mal konkrétny záujem na určitom spôsobe rozhodnutia vecí), k účastníkom konania alebo k ich zástupcom (ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo osobnom buď pozitívnom alebo negatívnom pomere k nim), v rámci ktorého možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Vzťah sudcu k veci, účastníkom konania alebo ich zástupcom musí však dosiahnuť taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať nezávisle a nestranne (čl. 141 ods. 1 ústavy, § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Vzťah konajúceho sudcu je k veci samej, k účastníkom a k ich zástupcom, vzťahom úradným, charakterizovaným aj tým, že sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a majú zákonom stanovenú povinnosť rozhodovať nestranne. U sudcov je potrebné predpokladať a požadovať vyšší stupeň tolerancie a nadhľadu vzhľadom k tomu, že ako predstaviteľ súdnej moci je častejšie objektom kritiky a jeho konanie a rozhodovanie sa môže stať predmetom sťažností. Preto iba podanie podnetu na začatie disciplinárneho konania zástupkyňou žalobkyní voči sudcom v inej právnej veci vedenej na krajskom súde, nemožno bez ďalšieho považovať za dôvod, ktorý by zakladal vylúčenie sudcu v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p.. Navyše, z vyjadrenia sudcov ani nevyplýva, že by v dôsledku konania zástupkyne žalobkyní v inej právnej veci iných účastníkov, nedokázali v tejto veci konať nezaujato. V zmysle § 15 ods. 1 veta prvá O.s.p. iba poukázali na skutočnosť, pre ktoré boli vylúčení vo veci sp. zn. 16 Co 43/2012. Netvrdili, že by sa v súčasnosti zo svojho subjektívneho hľadiska cítili byť vo veci zaujatí. Podľa názoru najvyššieho súdu, neexistujú ani reálne okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o nezaujatosti vzťahu konajúcich sudcov k zástupkyňi žalobkyní, keďže predseda krajského súdu voči členom senátu 16 Co návrh na začatie disciplinárneho konania na jej podnet nepodal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú dané zákonné dôvody v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p. pre vylúčenie sudcov senátu 16 Co Krajského súdu v Banskej

Bystrici T., P. X., Y. N. V. a Y. H. T. v posudzovanej veci a preto ich z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci nevyľúčil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.